

NIVELL C 1 - ALEMANY

Competència lingüística comunicativa

A. Competència pragmàtica

1. Funcions

Actes de parla que inclouen a més a més de la pròpia emissió d'un enunciat amb sentit, la intenció de l'agent que el produeix i l'efecte en l'interlocutor, així com el context social i cultural en que s'insereixen.

1.1. Coneixements i informació

Identificar i identificar-se; donar informació; modular la informació personal que es dona; confirmar la informació prèvia; descriure i narrar; expressar coneixement; expressar desconeixement; expressar habilitat per fer alguna cosa; expressar que es recorda o no es recorda una cosa.

1.2. Opinions, creences i hipòtesis

Donar l'opinió; demanar valoració; valorar; posicionar-se a favor o en contra; preguntar si s'està d'acord amb alguna cosa; invitar a l'acord; expressar acord i desacord; rebatre; expressar certesa i evidència; expressar manca de certesa i evidència; invitar a formular una hipòtesi; expressar possibilitat; expressar obligació i necessitat; expressar falta d'obligació i necessitat.

1.3. Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat

Expressar plans, intencions i decisions; expressar plans i intencions frustrats; fer propostes i suggeriments; rebutjar una prohibició; proposar i suggerir; acceptar i rebutjar una proposta; acceptar una ordre, petició o prec; negar-se a obeir una ordre, a acceptar una petició o un prec; prometre i comprometre's; oferir-se per fer alguna cosa.

1.4. Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa)

Demanar l'opinió; demanar informació; demanar pel coneixement d'alguna cosa; demanar confirmació; demanar si es recorda o s'ha oblidat d'alguna cosa; preguntar per l'habilitat de fer alguna cosa; demanar pels gustos i els interessos; demanar per preferències; demanar per desitjos; demanar per plans i intencions; demanar per l'estat d'ànim; donar una ordre o instrucció; demanar un favor; demanar objectes; demanar ajuda; pregar; repetir una ordre prèvia o pressuposada; demanar permís; donar i denegar permís; prohibir; oferir i convidar; sol·licitar confirmació d'una proposta prèvia, oferiment o invitació; aconsellar; advertir; amenaçar; retreure; tranquil·litzar i consolar; animar; intentar convèncer.

1.5. Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar gustos i interessos; mostrar interès i escepticisme; explicar plans i intencions; expressar aprovació i desaprovació, aversió, preferència, desitjos, alegria, satisfacció, tristesa, indiferència, aflicció, plaer, diversió, avorriment, afartament, enuig, indignació, por, ansietat, preocupació, nerviosisme, angoixa, empatia, alleujament, esperança, decepció, resignació, penediment, sorpresa, estranyesa, admiració, orgull, afecte i sensacions físiques.

1.6. Relació social: actituds envers les altres persones

Saludar; respondre a una salutació; adreçar-se a algú; presentar a algú; respondre a una presentació; preguntar per la necessitat d'una presentació; sol·licitar ser presentat; donar la benvinguda a algú; respondre a una benvinguda; disculpar-se; respondre a una disculpa; agrair; respondre a un agraïment; expressar el condol; proposar un brindis; felicitar; formular bons desitjos; respondre a felicitacions i bons desitjos; acomiadar-se.

1.7. Estructuració del discurs

Sol·licitar que comenci un relat i reaccionar; introduir el tema del relat i reaccionar; indicar que se segueix el relat amb interès; controlar l'atenció de l'interlocutor; introduir un fet; organitzar la informació; connectar elements; reformular el que s'ha dit; destacar un element; introduir paraules d'una altra persona; citar; encetar una digressió; tancar una digressió; rebutjar un tema o un aspecte del tema; interrompre; indicar que es pot reprendre el discurs; demanar a algú que guardi silenci; cedir la paraula; indicar que es desitja continuar el discurs; concloure el discurs; introduir un nou tema; proposar el tancament; rebutjar el tancament introduint un nou tema; eludir compromisos.

2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar èmfasi en els aspectes de l'ús de la llengua que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1. Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs i es manifesten en contextos poc habituals:

- La selecció i l'ús de les formes de rebuda, de presentació, de comiat, d'interpel·lació i de reacció a aquestes formes.
- La selecció i l'ús de les formes per reaccionar davant d'informacions relacionades amb els nous àmbits temàtics que es tracten en aquest nivell i per reaccionar en les situacions que es generen.
- La selecció, l'ús i el canvi, si escau, de formes de tractament, formal, informal, familiar, segons la confiança, el respecte, l'acostament o el distanciament que es vulgui mostrar.
- Les convencions en els torns de paraula (cara a cara, per telèfon o SMS, i en xats, fòrums, xarxes socials i altres entorns virtuals).
- Les demostracions de deferència (per raó d'edat, sexe, estatus...).

2.2. Convencions socials (per exemple, fórmules de cortesia) que varien d'una cultura a una altra, la inadequada aplicació de les quals entrebanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

Les convencions socials poden respondre a aspectes que cal identificar:

- determinades actituds, valors o creences,
- les relacions interpersonals entre els interlocutors,

- determinats rituals de comportament,
- l'estat d'ànim dels parlants,
- temes que poden resultar tabú.

2.3. Reconeixement d'expressions de saviesa popular –component significatiu de l'aspecte lingüístic de la competència sociocultural– i, de grafits, eslògans publicitaris a la televisió o a la vestimenta, plafons als llocs de treball, amb la mateixa funció: refranys, expressions idiomàtiques, cites, frases tòpiques, referències a aspectes culturals propis dels contextos on es parla la llengua (de la literatura, de la televisió, de la política...); i utilització dels usos més freqüents d'aquestes expressions.

2.4. Diferències de registre referides a diversos usos de la llengua en contextos diversos: (formal, estàndard, informal, familiar, col·loquial, íntim ...).

Reconeixement i producció, en diferents contextos, d'expressions i col·loquialismes, elements estilístics que permeten un ús emotiu, al·lusiú, humorístic... del discurs (llargada de les frases, frases fetes, ús forçat del lèxic o de determinades estructures...).

2.5. Reconeixement d'indicadors lingüístics de procedència geogràfica, grup professional, social, generacional. Aquests indicadors poden ser de:

- lèxic (doble sentit, sentit malsonant, paraules malsonants...),
- accent,
- entonació.

2.6. Aspectes paralingüístics (sons, onomatopeies, interjeccions, falques, mots crossa, preguntes de farciment, gestió dels silencis, ús d'icones, abreviatures, sigles, i diferents elements tipogràfics...).

2.7. Llenguatge corporal en diferents contextos i cultures:

- Proxèmica (usos de l'espai: distància i contacte físic entre persones en la interacció).
- Quinèsica (gestos, expressions i postures que denoten estats d'ànim).
- Cronèmica (ús del temps i durada de diferents senyals no verbals: una abraçada, una mirada, una encaixada de mans...).

B. Competència discursiva

Pràctica social articulada a partir de l'ús contextualitzat de la llengua oral o escrita.

Elements relatius a la formació i l'ús del text i del discurs. Anàlisi de l'enunciat, com a unitat bàsica del discurs, i de la seva combinació per formar textos significatius.

1. Organització del discurs

1.1. Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació. Reconeixement, identificació i selecció de:

1.1.1. Els indicis situacionals i la intenció comunicativa. Identificació de la ironia, l'humor, el sarcasme, ...

1.1.2. Funció comunicativa del text.

1.1.3. Tipus de text i format.

1.1.4. Varietat i registre.

- Diferències d'ús entre el codi oral i l'escrit.

- Registre formal, informal i neutre; distinció clara de les situacions que determinen un cert estil (periodístic, cartes al director, anuncis, avisos, ...).
  - Variants estàndard i no estàndard.
- 1.1.5. Tema: enfocament i contingut.
- Pertinència i riquesa de continguts.
  - Selecció de recursos per organitzar el discurs, adequats al nivell.
  - Planificació segons les persones destinatàries o persones interlocutores.
  - Planificació segons el contingut (carta, exposició, narració...).
  - Ús d'elements no verbals per il·lustrar el discurs (notes, dibuixos, esquemes, gràfics, fotos...).

1.2. Coherència textual.

El text com a unitat global de significat.

1.2.1. Pertinència del contingut.

Selecció de contingut rellevant.

1.2.2. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees.

1.2.3. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

1.3. Cohesió textual

Organització interna del text. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si. Mecanismes i recursos per a l'inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual.

1.3.1. Inici

- Recursos específics del discurs oral

Presa de contacte: *Guten Tag, meine verehrten Zuhörer. Es ist mir eine Ehre, Ihnen ... vorzustellen. Zuallererst lassen Sie mich.*

Introducció del tema: *Zuallererst..., Eine Sache, die ich ansprechen möchte.*

- Recursos específics del discurs escrit

Textos codificats (encapçalaments, sagnats, ortotipografia, títols, subtítols, mecanismes d'acostament al lector: *Betreff, Bezüglich, Wir freuen uns, Ihnen mitteilen zu dürfen.*

1.3.2. Desenvolupament

- Recursos específics del discurs oral

El torn de paraula: *Dürfte ich dazu bitte auch etwas sagen? Drücke ich mich verständlich aus? Was halten Sie davon?*

Demostració de comprensió: *Selbstverständlich, Das kann ich gut nachvollziehen.*

Demostració d'incomprensió: *Das ist mir ein Rätsel.*

Petició d'aclariments: *Könnten Sie das Letzte vielleicht noch einmal mit anderen Worten wiederholen? Könnten Sie mir kurz erklären, was Sie unter ... verstehen?.*

Demostrar d'implicació: *mhm, klar, doch, natürlich, ah ja.*

Petició de confirmació: *Wenn ich Sie richtig verstanden habe, vertreten Sie die Auffassung, dass..., Ist das so korrekt.*

Èmfasi: *Dieses Kleid steht dir ungemein gut. Die Sendung gestern war wahnsinnig interessant.*

Recuperació del tema: *Um auf das eigentliche Thema zurückzukommen, Kommen wir noch einmal zurück zur Frage.*

L'entonació com a recurs de cohesió del text oral: patrons d'entonació en oracions interrogatives, confirmatòries, exclamatives i enunciatives.

- Recursos específics del discurs escrit

Coreferència (ús de l'article, pronoms, adverbis, demostratius; concordança de temps verbals):

...liegt das Schloss Schönbrunn. Hier lebte..., Dorthin kommen jährlich..., Im 18. Jahrhundert wurde der Tierpark gebaut. Damals war... .

La connexió, ús d'elements d'enllaç i organització del text:

Addició: *zusätzlich, hinzufügend.*

Contrast: *trotz, nichtsdestowenige.*

Finalitat i Resultat: *folglich, demnach.*

Causa: *angesichts, dank, aufgrund.*

Condicció: *falls.*

Conseqüència: *somit, infolgedessen.*

Repetició. Substitució per sinònims (*der Palast ist die Hauptattraktion der Stadt ... dieses Bauwerk wurde...*), substitució per hiperònims (*Ich gab ihm den Hammer, aber er brauchte das Werkzeug nicht mehr.*), substitució per hipònims (*rot ist eine Farbe*), substitució per pro-formes lèxiques (*Sie trank ein Radler. Dieses Getränk war sehr erfrischend.*).

Reformulació. Paràfrasi i aclariments: *mit anderen Worten, um bestehende Zweifel aus dem Weg zu räumen.*

Al·lusions, referències, cites i evocacions: *Laut Artikel, verweisend auf.*

Introducció de subtemes: *dazu kommt noch, dass..., Man muss auch berücksichtigen.*

Personalització: *meines Erachtens ist das, Für mich steht fest, dass..., Ich vertrete die Ansicht.*

La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: usos dels signes de puntuació en les cartes i altres textos formals.

1.3.3. Conclusió

- Recursos específics del discurs oral

Resum/ Recapitulació: *Alles in allem kann man sagen, Insgesamt kann man sagen.*

Indicació de tancament textual: *Um zum Schluss zu kommen.*

- Recursos específics del discurs escrit

Resum/ Recapitulació: *Zusammenfassend kann gesagt werden.*

Indicació de tancament textual: *Abschließend möchte ich noch erwähnen.*

2. Textos i àmbits d'ús

2.1. Expressió i interacció oral

2.1.1. Converses de caràcter col·loquial i transaccional.

2.1.2. Converses de caràcter formal o semi-formal.

2.1.3. Monòlegs espontanis o preparats, adreçats a una audiència: narracions de fets, experiències; exposició argumentada d'idees i presentacions de temes d'interès general o d'especialitats conegudes per l'alumne.

2.1.4. Participació en tertúlies i debats.

2.1.5. Participació en activitats d'aprenentatge i d'avaluació (presentacions d'un tema d'interès personal o professional, debats, simulacions, enquestes, entrevistes, ...).

2.1.6. Anuncis publicitaris.

2.1.7. Participació en xats de veu, *skype*, videoconferències i altres eines d'expressió i interacció que ens ofereixen Internet i les TIC.

2.2. Expressió i interacció escrita

2.2.1. Cartes formals: de sol·licitud, acceptació, reclamacions, queixes ...

2.2.2. Escrits personals, informes i articles relacionats amb els estudis, la feina, i amb especialitats conegudes per l'alumne.

2.2.3. Formularis de reclamació, comunicat d'accidents o sinistres.

2.2.4. Articles d'opinió (cartes al director, revista de l'escola, crítiques d'espectacles, ...).

2.2.5. Apunts, resums i síntesis.

2.2.6. Escripció creativa (cançons, poemes, contes, altres textos literaris ...).

2.2.7. Xats, *blogs*, *tuiters* i altres textos que es generen mitjançant Internet i les TIC.

2.3. Comprensió oral

- 2.3.1. Notícies, reportatges, debats, tertúlies, ... emesos per ràdio o televisió.
- 2.3.2. Espectacles en directe (teatre, cinema, esports, concerts, cançons...)
- 2.3.3. Discursos, conferències... en directe o a través de la ràdio, la televisió o Internet.

2.4. Comprensió escrita

Notes personals al·lusives (post-it, correus electrònics...).

- 2.4.1. Diaris i revistes.
- 2.4.2. Textos literaris (novel·la, assaig, poesia...).
- 2.4.3. Manuals d'instruccions, catàlegs i prospectes.
- 2.4.4. Tires còmiques i acudits.
- 2.4.5. Anuncis publicitaris.
- 2.4.6. Diccionaris bilingües i monolingües, i altres recursos lexicogràfics (gramàtiques, thesaurus, llibres de retòrica...).

2.5. Mediació oral i escrita

- 2.5.1. Diccionaris bilingües i monolingües, i altres recursos lexicogràfics (gramàtiques, thesaurus, llibres de retòrica...).

C. Competència lingüística

1. Lèxic i aspectes semàntics.

1.1. Ampliació de repertoris lèxics d'acord amb els objectius especificats per a aquest nivell en un ample ventall de registres (formal, informal, col·loquial, ...) i de varietats geogràfiques (*Brötchen/Semmel*), històriques (*Weib/Frau*) i socials (*Knarre/Pistole*) de la llengua.

• Relacions de sinonímia, antonímia, polisèmia, homonímia, hiponímia, hiperonímia en diferents camps semàntics i famílies lèxiques.

Sinonímia: *grölen/brüllen, Zimmer/Gemach*.

Antonímia: *aufgeben/durchhalten, Einfallsreichtum/Gedankenarmut*.

Polisèmia: *Läufer: Teppich, Schachfigur, Tonfolge, junges Schwein, Bote*.

Homonímia: *Tau: Niederschlag, Seil, griechischer Buchstabe*.

Hiperonímia, hiponímia: *Vögel: Spatz, Amsel, Fink, Schwalbe*.

• Cultismes, neologismes i vulgarismes: *Spektrum, Pseudonym, ...; simsens; Literaturpapst, ...; verknallt sein, labern, glotzen*.

1.2. Formació de paraules.

1.2.1. Derivació mitjançant sufixació:

- Sufixos per adjectivar: *-artig, -haft, -mäßig, -sam, -erig, -ern, -esk, -ös*.
- Sufixos dels adverbis: *-lings, -seits, -wärts, -halber*.
- Sufixos per formar antònims: *-frei, -leer, -arm, -reich*.

1.2.2. Derivació mitjançant prefixació:

- Verbs amb prefixos: diferències semàntiques.
- Prefixos per formar antònims: *in-, des-, dis-, a-, ab-, non-*.

1.3. Formació de paraules. Mecanismes de composició.

- Nom + nom, N+N-Komposita: *Fuge+n+element, Wort+bildung*.
- Adjectiu + nom (+ nom): *Breit+maul+frosch; Dünn+brett+bohrer*.
- Adjectiu + adjectiu: *hell+gelb*.
- Adverbi + adverbi: *immer+fort*.
- Verb + verb: *gefrier+trocknen*.
- Verb + nom: *Hör+spiel*.
- Preposició + nom: *Gegen+satz*.

- Pronom + nom: *All+heilmittel*.

1.4. Abreviacions. Sigles, Acrònims: *u.U., m.E., TÜV, NATO, Azubi*.

1.5. Interjeccions i onomatopeies: *knallen, rumpeln, rauschen, klirren*.

1.6. Mots transparents i pròxims. *famos, Sekret*.

1.7. Préstecs i mots d'origen estranger: Anglizismen (*chillen, Blind date, Coming out*), Scheinanglizismen (*Showmaster, Beamer*).

1.8. Usos idiomàtiques i expressius del lèxic.

- Expressions idiomàtiques: *auf die schiefe Bahn kommen*.
- Refransys: *Wer zu spät kommt, den bestraft das Leben*.
- Expressions idiomàtiques recents: *jemanden durch den Kakao ziehen*.
- Jocs de paraules: *Eile mit Weile*.

2. Morfosintaxi

2.1. El substantiu

- Mots de gènere oscil·lant: *der/das Laster, der/die Kiefer*.
- La formació de plural de mots d'origen estranger: *das Visum-die Visa, der Modus-die Modi*.
- La formació de plural mitjançant composició: *der Regen-die Regenfälle, das Lob-die Lobsprüche*.
- Mots sense plural: *Vieh, Grad, Dank, Getreide*.
- Mots que s'utilitzen fundamentalment en plural: *Einkünfte, Gewissensbisse*.

2.2. Els determinants

- Articles. Ús i ommissió de l'article: *Karl der Dritte, mit vollem Mund, ihr Beamten*.
- Quantitatius: *ein Haufen Leute, eine Herde Ziegen, hunderttausende Fans*.

2.3. Els pronoms

- Els pronoms relatius: *wohin, woher, wessen*.
- Els pronoms demostratius: *jener, solcher, derjenige*.
- Els pronoms indefinits: *einzelne, etliche, sämtliche*.
- El pronom *es*.

2.4. L'adjectiu

- El participi com a adjectiu: *die anfallenden Arbeiten, bei tobendem Sturm*.
- Adjectius compostos: *bildschön, blütenrein, leichtverdaulich*.
- Adjectius en funció atributiva: *die gestrige Zeitung, sein ständiges Klagen, der obere Teil*.
- Adjectius en funció predicativa: *ich bin pleite, er geht barfuß, er erklärt es kurz und bündig*.
- La declinació en casos especials: *sämtliche verschwundene Papiere, irgenwelche kluge Leute*.
- Formes comparatives i superlatives. Casos especials: *eines der gesündesten Nahrungsmittel, dreimal so teurer wie, der weitaus teuerste spanische Wein*.
- Adjectius amb complements preposicionals: *das ist vereinbar mit, das ist ausschlaggebend für, befreundet sein mit*.
- Adjectius amb complements en acusatiu, datiu i genitiu: *Du bist mir eine Einklärung schuldig. Alles ist ihm gleichgültig. Er ist sich seines Fehlers bewusst*.

2.5. El verb

- Verbs amb prefixos separables i inseparables: *umfahren/umfahren, durchsetzen/durchsetzen*.
- Funktionsverbgefüge: *in Kraft treten, außer Acht lassen*.

- Mode Konjunktiv I: l'estil indirecte.
- Mode Konjunktiv II: formes complexes.
- Modalitat subjectiva dels verbs modals.
- Partícules modals.
- Veu passiva: formes complexes.
- Formes concurrents de la passiva.

2.6. Les preposicions

- Col·locació: postposició: *der Sicherheit halber, seinem Aussehen nach, deiner Mutter zuliebe.*
- Preposicions amb genitiu i/o datiu: *laut, zufolge, dank.*
- Casos amb ús especial: *Er zitterte vor Kälte. Er hat das aus Eifersucht getan. Ich habe mich von ihm durch seine Argumente überzeugen lassen.*

2.7. Els adverbis

- De freqüència: *ständig, stets, stündlich.*
- De lloc: *anderswohin, dorthin, drüben.*
- De temps: *zeitlebens, soeben, unterdessen.*
- De manera: *umständehalber, blindlings, unversehens.*
- De grau: *dermaßen, ungemein, ungemain.*
- De rang: *lediglich, beinahe, ausgerechnet.*

2.8. El sintagma nominal

- El participi com a adjectiu (*Partizip I /Partizip II*) que complementa el sintagma nominal: *die verloren gegangen Jahre, ein erschreckendes Ergebnis, stark steigende Kosten.*
- Sintagmes preposicional: *der Bedarf an Medikamenten, seine Vorliebe für Sprachen.*
- Sintagmes de genitiu: *eine Frau mittleren Alters, der Besuch eines Unbekannten.*
- Sintagmes nominals introduïts per als i wie: *als guter Spanienkenner, mein Kollege als Fachmann auf diesem Gebiet, an einem Tag wie jedem anderen, mit Leuten wie ihnen.*

2.9. L'oració

2.9.1. L'oració simple

- Modificacions de l'estructura: aposicions, el·lipsi.

2.9.2. L'oració composta

- La coordinació: oracions juxtaposades, conjuntives, disjuntives, adversatives.
- La subordinació: oracions subordinades substantives, adjectives, de relatiu, adverbials (temporals, causals, consecutives, concessives, condicionals, adversatives, modals, comparatius irrealis i finals).

3. Ortografia i aspectes gràfics

- Ús de majúscula i minúscula: *vorgestern Nacht; der Letzte sein; das Für und Wider; die Rat Suchenden.*
- Aspectes gràfics més comuns segons la tipologia textual: avisos, anuncis, llistats bibliogràfics, currículum vitae, etc.
- *Verschleifungen: 'ne – denn/ein/einen; isse – ist sie.*

4. Fonètica i fonologia

4.1. Accent, ritme i entonació. Patrons tonals de l'oració.

- Correcció d'errors fossilitzats.

- L'ús de l'entonació per expressar ironia, interrogació, enuig.

4.2. Processos fonològics.

- *Auslautverhärtung*
- *Assimilation*
- *Aspiration*
- *Knacklaut*